

Muzica - artă sau binecuvântare (2)

„Este printre voi vreunul cu inima bună? Să cânte cântări de laudă.”
(Iacov 5:13)

Muzica trebuie să se subordoneze scopului suprem de glorie al lui Dumnezeu. Dacă înainte de convertire în creație și interpretare prioritară era plăcerea proprie, după convertire, adevărații compozitori și interpreți subordonează muzica scopului suprem de laudă - pentru și în numele lui Hristos. „Prin El, să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui.” (Evrei 13:15) Continuăm în numărul de față articolul despre muzica în bisericile penticostale.

ÎNCURAJAREA ȘI APRECIEREA PENTRU CEI CE SLUJESC PRIN CÂNTARE

Toți oamenii au nevoie de încurajări, de aprecieri și Biblia nu trece cu vederea acest fapt când spune „Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui” (Evrei 6:10). Dumnezeu este minunat în aprecierea care o face când El încurajează chiar începuturile timide: „Căci cine disprețuiește ziua începuturilor slabe?” (Zaharia 4:10).

Deci dacă Domnul a dat talent cuiva și acesta are o chemare specială de la Domnul pentru slujba de cântăreț trebuie să o facă cu toată responsabilitatea pentru că din perspectiva lui Dumnezeu tot ce avem este bogăție nedreaptă: vocea, talentul de a compune, de a cânta la instrument etc. „Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?” (1 Corinteni 4:7)

Va veni o zi în istoria universului când cei ce și-au făcut cu dăruire slujba vor auzi vocea Marelui Stăpân „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste

multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.” (Matei 25:21). Condiția răsplătirii este dată însă de modalitatea de îndeplinire a slujbei.

ATITUDINEA INTERPRETULUI ÎN ÎNCHINARE

În artă, mai mult ca oriunde este implicată latura emoțională a personalității. Este un fapt pe care Biblia nu îl neagă, ci îl pune în valoare. De aceea închinarea prin laudă trebuie să fie:

♦ **cu zâmbet și cu bucurie în suflet:** „Când Te voi lauda, voi fi cu bucuria pe buze, cu bucuria în sufletul pe care mi l-ai izbăvit.” (Psalmul 71:23).

♦ **cu veselie:** „Veniți să cântăm cu veselie Domnului, și să strigăm de bucurie către Stânca mântuirii noastre. Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsunе cantece în cinstea Lui!” (Psalmul 95:1).

♦ **cu încredere:** „Cu încredere, Dumnezeule, vei fi laudat în Sion, și împlinite vor fi juruințele care Ți-au fost făcute.”

(Psalmul 65:1).

♦ **din toată inima:** „Te voi lauda din toată inima mea, Doamne, Dumnezeul meu, și voi preamări Numele Tău în veci!” (Psalmul 86:12).

♦ **cu mulțumiri:** „Cântați Domnului cu mulțumiri...” (Psalmul 147:7).

♦ **cu inima neprihănită:** „Te voi lauda cu inimă neprihănită, când voi învăța legile dreptății Tale.” (Psalmi 119:7).

NU, MUZICII CARE IGNORĂ PRINCIPIILE BIBLICE

Deși se dorește a fi religioasă, această muzică pune în prim plan plăcerea proprie. Adeseori se caută argumente teologice la acest mod de manifestare. Dintre aceste argumente greșite pot fi auzite afirmații precum: prin muzică putem ajunge mai direct la sufletul omului și de aceea trebuie să adoptăm un limbaj cunoscut lui, și astfel se fac compromisuri majore în stiluri și genuri muzicale care nu ar trebui să fie cântate în biserică și nici în viața particulară. Acest argument este infirmat de Sfânta Scriptură pentru că Dumnezeu cere delimitarea între bine și rău. „Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?” (2 Cor. 6:14).

„Lăudați pe Domnul! Cântați Domnului o cântare nouă, cântați laudele Lui în adunarea credincioșilor Lui!”

Psalmul 149.1